

kombinere for at kunne sætte de forskellige informationer, vi har fået af skatteministeren, sammen og se, at det er pivgalt, og at det er misinformation, så det virkelig forslår.

Hr. Jørgen Estrup spurgte mig igen om de to dele af undersøgelsesretten, som hr. Jørgen Estrup mener at vi var med til at sige at der under alle omstændigheder skulle være. Det mener vi aldrig nogen sinde har været formålet. Hvis den første del var stjerneklar – som den er – så er det jo helt unødvendigt med del nummer to, for så vidt angår det politiske ansvar. Noget andet er så det retlige ansvar over for tjenestemænd og andre, men det politiske ansvar fremgår stjerneklart her, og det er der absolut ingen grund til at lave en del nummer to ud af og dermed forhale sagen og bruge yderligere meget tid på den.

Og det er egentlig også et svar til fru Elisabeth Arnold ... og nu lyser den røde lampe igen.

(Kort bemærkning).

**Kirsten Jacobsen (FP):**

Det ville da være en dårlig idé at benægte kendsgerninger. Det er jo en kendsgerning, og det står i beslutningsforslaget, at alle, der stemte for det beslutningsforslag, vidste, at der var tale om to tempi. Det vidste alle, det var drøftet indtil bevidstløshed.

Men må jeg minde hr. Jørgen Estrup om, at man også kan misbruge kendsgerningerne. Det er jo også en kendsgerning, at i de bemærkninger, der følger med beslutningsforslaget, hedder det, at hvis beretningen giver anledning hertil, så skulle anden fase eller anden raket sendes af sted.

Med den klokkeklare, rene konklusion, som Frank Poulsen har givet, om, at man har bevilget et ulovligt skattefradrag på 173 mio. kr. i den danske skatteadministration, kan det ikke siges klarere. Hvis det i sig selv skulle give anledning til, at man hellere må undersøge det én gang til, så er vi langt ude. Vi skal vel ikke undersøge det, man kan læse med det blotte øje. Man skal enten undersøge dét, der er uldent, eller andre forhold, som ikke umiddelbart fremgår. Det falder også helt i tråd med det, statsministeren sagde til TV-Avisen, og som jeg refererede i mit forrige indlæg.

Og så vil jeg sige, at i dag er vi jo i den situation, at vi blot skal forholde os til den klokkeklare konklusion, at der er bevilget et ulovligt skattefradrag til en bestemt skatteyder i Danmark. Det er på 173 mio. kr.

Kan den danske befolkning være tjent med at have en skatteminister, som er chef for en administration, som har gjort dette: Ja eller nej? Vi mener nej.

**Formanden:**

Der er indtegnet to korte bemærkninger, og så er det min agt at gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

**Kai Dige Bach (KF):**

Fru Pia Gjellerup siger stadig væk noget om løgne og usandheder med vilje og sådan noget. For mig er verden desværre ikke så indviklet. Jeg kan ganske simpelt ikke indlade mig på, at det bliver så svært, for så kan jeg ikke følge med.

Hvis jeg får to forskellige forklaringer, så er den ene løgn.

(Kort bemærkning).

**Pia Gjellerup (S):**

Ja, men jeg kan konstatere, at jeg nu har fået to forskellige svar fra den konservative folketingsgruppe, et fra fru Pernille Sams og et fra hr. Kai Dige Bach, og med den form for logik må et af udsagnene være løgn.

Jeg tilslutter mig ikke den form for logik, det vil jeg gerne sige, men et af udsagnene er rigtigt, og et er forkert, og det forkerte – det tror jeg at jeg vil hælde til – er hr. Kai Dige Bachs. Men lad os tale om det senere, det vil se morsomt ud, når vi får det på tryk.

Jeg skal bede om, at Det Konservative Folkeparti i øvrigt overvejer at gå en smule længere tilbage, og her tænker jeg på ambi-sagen, hvor vi fik en dom. Vi tabte på en enkelt dag mere end 4 mia. kr. Det var meget åbenlyst ved den dom, at der var gennemført en lov, der blev kendt ulovlig – en hel lov, der blev kendt ulovlig.

Det blev også klarlagt, at der var blevet givet oplysninger til Folketinget, som ikke var rigtige. Hvorfor stemte Det Konservative Folkeparti for, at man skulle undersøge, om der havde været fejl og forsømmelser fra ministres side i den sag? Hvorfor stemte Det Konservative Folkeparti for det? Hvorfor gik de konservative ministre, der havde været involveret i sagen, ikke bare af? Det gjorde de nok ikke, fordi de syntes, at det var urimeligt at drage den konsekvens af en holdning, hvor man havde ment, at man havde gjort det rigtige. Man havde været informeret, haft oplysninger, haft rådgivning, som gjorde